

26. Latín

26.1 Introducción

As humanidades e a proposta dunha educación humanista na civilización europea van intrinsecamente ligadas á tradición e á herdanza cultural da Antigüidade clásica. Unha educación humanista sitúa as persoas e a súa dignidade como valores fundamentais, guiándoas na adquisición das competencias que necesitan para participaren de forma efectiva nos procesos democráticos, no diálogo intercultural e na sociedade en xeral. A través da aprendizaxe da lingua, da cultura e da civilización romanas, a materia de Latín permite unha reflexión profunda sobre o presente e sobre o papel que o humanismo pode e debe desempeñar ante os retos e desafíos do século XXI. Esta materia contén, ademais, un valor instrumental para a aprendizaxe de linguas, literatura, relixión, historia, filosofía, dereito, política ou ciencia, capacitando o alumnado que a cursa para ampliar o seu coñecemento sobre estes aspectos, proporcionando un substrato cultural que permite comprender o mundo, os acontecementos e os sentimentos e que contribúe á educación cívica e cultural do alumnado.

A materia de Latín ten como principal obxectivo o desenvolvemento dunha conciencia crítica e humanista desde a que poder entender e analizar as achegas da civilización latina á identidade europea, a través da lectura e a comprensión de fontes primarias e da adquisición de técnicas de comprensión de textos que lle permitan ao alumnado utilizar estas fontes de acceso á antigüidade romana como instrumento privilexiado para coñecer, comprender e interpretar os seus aspectos principais. Por iso, a materia vértébrase arredor de tres eixes: a lingua, os textos e a súa comprensión; a aproximación crítica ao mundo romano; e o estudo do patrimonio cultural e o legado da civilización latina.

A comprensión do texto está no centro dos procesos de ensino e aprendizaxe das linguas e culturas clásicas. Para entender criticamente a civilización latina, o alumnado de Latín localiza, identifica, contextualiza e comprende os elementos esenciais dun texto, progresando nos coñecementos da fonética, o léxico, a morfoloxía, a sintaxe e, de ser o caso, o uso oral e escrito da lingua latina baixo a guía do profesorado. Ademais destes saberes de carácter lingüístico, o uso activo do latín, a comprensión do texto e a súa tradución son procesos clave que permiten activar saberes de carácter non lingüístico. O texto –orixinal, adaptado, en edición bilingüe ou traducido, en función da situación– é o punto de partida desde o cal o alumnado mobiliza todos os contidos para, partindo da súa contextualización, concluír unha lectura comprensiva, directa e eficaz e unha interpretación razoada do seu contido. As técnicas e estratexias implicadas no proceso de comprensión dun texto e/ou a súa tradución contribúen a desenvolver a capacidade de negociación para a resolución de problemas, así como a constancia e o interese por revisar o propio traballo. Permite, ademais, que o alumnado entre en contacto coas posibilidades que este labor ofrece para o seu futuro persoal e

profesional nun mundo globalizado e dixital, a través do coñecemento e uso de diferentes recursos, técnicas e ferramentas. Finalmente, cando se opte pola utilización de métodos activos, o uso na aula da lingua latina, tanto oral como escrita, permitiralle ao alumnado, por unha banda, consolidar os coñecementos adquiridos e, por outra, poñer en práctica estratexias comunicativas que melloren a súa capacidade de expresión.

Así mesmo, a materia de Latín parte dos textos para favorecer a aproximación crítica ás achegas máis importantes do mundo romano, na súa calidade de sistema integrador de diferentes correntes de pensamento e actitudes éticas e estéticas que conforman o ámbito europeo. Esta aproximación resulta especialmente relevante para adquirir un xuízo crítico e estético nas condicións cambiantes dun presente en constante evolución. Esta materia prepara o alumnado para comprender criticamente ideas relativas á propia identidade, á vida pública e privada, á relación do individuo co poder e a feitos sociopolíticos e históricos, por medio da comparación entre os modos de vida da antiga Roma e os actuais, contribuíndo así a desenvolver a súa competencia cidadá.

O estudo do patrimonio cultural, arqueolóxico e artístico romano, material e inmaterial, merece unha atención específica e permite observar e recoñecer na nosa vida cotiá a herdanza directa da civilización latina. A aproximación aos procesos que favorecen a sustentabilidade deste legado – preservación, conservación e restauración– supón, tamén, unha oportunidade para que o alumnado coñeza as posibilidades profesionais no ámbito dos museos, as bibliotecas ou a xestión cultural e a conservación do patrimonio.

Os obxectivos da materia de Latín foron deseñados a partir dos descritores operativos das competencias clave nesta etapa, especialmente da competencia plurilingüe, a competencia en comunicación lingüística e a competencia cidadá, xa mencionada. A competencia plurilingüe, que ten como referente a Recomendación do Consello da Unión Europea do 22 de maio de 2018 relativa ás competencias clave para a aprendizaxe permanente, sitúa o latín e o grego clásico como ferramentas para a aprendizaxe e a comprensión de linguas en xeral. O enfoque plurilingüe da materia de Latín en bacharelato implica unha reflexión profunda sobre o funcionamento non só da propia lingua latina, o seu léxico, os seus formantes e as normas de evolución fonética, senón tamén das linguas de ensino e daquelas que conforman o repertorio lingüístico individual do alumnado, estimulando a reflexión metalingüística e interlingüística e contribuíndo ao reforzo das competencias comunicativas, ao aprecio da diversidade lingüística e á relación entre as linguas desde unha perspectiva inclusiva, democrática e libre de prexuízos.

Estes obxectivos ofrecen, polo tanto, a oportunidade de establecer un diálogo profundo entre presente e pasado desde unha perspectiva crítica e humanista: por un lado, situando o texto, a súa comprensión e/ou a súa tradución e, de ser o caso, a produción lingüística activa, como elementos fundamentais na aprendizaxe das linguas clásicas e como porta de acceso á súa cultura e

civilización, activando simultaneamente os contidos de carácter lingüístico e non lingüístico; e, polo outro lado, desenvolvendo ferramentas que favorezan a reflexión crítica, persoal e colectiva ao redor dos textos e ao legado material e inmaterial da civilización latina e a súa achega fundamental á cultura, a sociedade, a política e a identidade europea.

Os criterios de avaliación da materia permiten avaliar o grao de logro dos obxectivos por parte do alumnado, polo que se presentan vinculados a elas. Consonte a súa formulación competencial, expónse enunciando o proceso ou capacidade que o alumnado debe adquirir e o contexto ou modo de aplicación. A nivelación dos criterios de avaliación desenvólvese tendo en conta a adquisición das competencias de forma progresiva durante os dous cursos. Neste sentido, os procesos de autoavaliación e coavaliación prevén o uso de ferramentas de reflexión sobre a propia aprendizaxe como a contorna persoal de aprendizaxe, o portfolio lingüístico, o diario de lectura ou o traballo de investigación.

Os criterios de avaliación e os contidos distribúense nos dous cursos permitindo unha gradación e secuenciación flexible segundo os distintos contextos de aprendizaxe, e están organizados en cinco bloques. O primeiro, «Comprensión e interpretación dos textos», céntrase na aprendizaxe da lingua latina como ferramenta para acceder a fragmentos e textos de diversa índole a través da lectura directa e a tradución e comprende, pola súa vez, tres subbloques: «Unidades lingüísticas da lingua latina»; «A tradución: técnicas, procesos e ferramentas» e «Destrezas comunicativas do uso da lingua latina». Esta última liña ten como obxectivo sustentar normativamente o uso, cada día máis estendido, de métodos activos para a aprendizaxe do latín sen limitar, de ningún xeito, o uso da metodoloxía tradicional, deixando a criterio do profesorado a escolla do achegamento que lle pareza en cada caso máis axeitado. O segundo bloque, «Latín e plurilingüismo», pon o acento nas nocións de evolución fonética e en como a aprendizaxe da lingua latina, en concreto a identificación e recoñecemento dos formantes latinos, amplía o repertorio léxico do alumnado para que adecúe de maneira máis precisa os termos referidos ás diferentes situacións comunicativas. O terceiro bloque, «A literatura latina nos seus textos», tratado só no segundo curso, integra todos os saberes implicados na comprensión e interpretación de textos literarios latinos, contribuíndo mediante un enfoque intertextual á identificación e descrición de universais formais e temáticos inspirados en modelos literarios clásicos. O cuarto bloque, «A antiga Roma», que será tratado no primeiro curso, comprende os coñecementos e estratexias necesarios para o desenvolvemento dun espírito crítico e humanista, fomentando a reflexión sobre as semellanzas e diferenzas entre pasado e presente. O quinto e último bloque, «Legado e patrimonio», recolle os coñecementos, destrezas e actitudes que permiten a aproximación á herdanza material e inmaterial da civilización latina recoñecendo e apreciando o seu valor como fonte de inspiración, como testemuño da historia e como unha das principais raíces da cultura europea.

26.2 Obxectivos

Obxectivos da materia

OBX1. Comprender e/ou producir textos latinos de dificultade crecente e xustificar a súa comprensión e/ou produción, identificando e analizando os aspectos básicos da lingua latina, en sentido amplo, as súas unidades lingüísticas e reflexionando sobre elas mediante a comparación coas linguas de ensino e con outras linguas do repertorio individual do alumnado, e poñendo en práctica, se se considera oportuno, habilidades comunicativas tanto orais como escritas, para realizar unha lectura comprensiva, directa e eficaz e unha interpretación razoada do seu contido e, de ser o caso, unha produción oral e/ou escrita correcta.

- A comprensión dos textos constitúe o núcleo do proceso de aprendizaxe das linguas clásicas. Con este fin, propónse unha progresión na ensinanza para conducir o alumnado cara ao coñecemento básico do léxico, as construcións idiomáticas, a morfoloxía e a sintaxe da lingua latina. A partir dos coñecementos adquiridos, o alumnado accede á comprensión e/ou traduce de maneira progresivamente autónoma, textos de dificultade adecuada e gradual con atención á corrección ortográfica e estilística. Os procesos de comprensión e tradución favorecen a reflexión sobre a lingua, o manexo de termos metalingüísticos, e a ampliación do repertorio léxico do alumnado. Complementarios aos procesos de comprensión e tradución como medio de reflexión sobre a lingua son os procesos de utilización activa da lingua e de tradución inversa ou retroversión, que permiten, ben consolidar a través da práctica os coñecementos adquiridos, ben adquirilos a través do uso. Dous son os enfoques propostos para o desenvolvemento deste obxectivo. En primeiro lugar, a comprensión dos textos e/ou a súa tradución e, de ser o caso, a utilización activa da lingua latina son procesos que contribúen a impulsar os contidos de carácter lingüístico como ferramenta e non como fin, reforzando as estratexias de identificación e análise, en sentido amplo, de unidades lingüísticas da lingua latina, complementándoas coa comparación con linguas coñecidas cando esta sexa posible. En segundo lugar, os métodos de comprensión, a tradución e, cando corresponda, o uso activo da lingua contribúen a desenvolver a constancia, a capacidade de reflexión e o interese polo propio traballo e a súa revisión, apreciando o seu valor para a transmisión de coñecementos entre diferentes culturas e épocas.
- É preciso, ademais, que o alumnado aprenda a desenvolver habilidades de xustificación e argumentación da comprensión alcanzada do texto e, se procede, do uso activo realizado da lingua, atendendo, no primeiro suposto, tanto aos mecanismos e estruturas lingüísticas como a referencias intratextuais e intertextuais que sexan esenciais para coñecer o contexto e o sentido do texto. A mediación docente resulta aquí imprescindible, especialmente como guía para o uso de recursos e fontes bibliográficas de utilidade e, cando cumpra, como modelo de uso de lingua. Todo iso coa finalidade última de promover o exercicio de reflexión sobre a lingua que se atopa, por unha banda, na base da técnica da tradución e, por outra, no correcto uso, tanto oral como escrito, da lingua latina.
- Así mesmo, coa práctica progresiva da lectura directa, necesaria e inherente aos procesos de comprensión e tradución, o alumnado desenvolve estratexias de asimilación e adquisición tanto das estruturas gramaticais como do vocabulario latino de frecuencia e consegue mellorar a comprensión dos textos latinos, base da nosa civilización.

OBX2. Distinguir os formantes latinos e explicar os cambios que tivesen lugar ao longo do tempo, comparándoos cos das linguas de ensino e outras linguas do repertorio individual do alumnado, para deducir o significado etimolóxico do léxico coñecido e os significados de léxico novo ou especializado.

- O ensino da lingua latina desde un enfoque plurilingüe permítelle ao alumnado activar o seu repertorio lingüístico individual, relacionando as linguas que o compoñen e identificando nelas raíces, prefixos e sufixos latinos, e reflexionando sobre os posibles cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar ao longo do tempo. O

enfoque plurilingüe e comunicativo favorece o desenvolvemento das destrezas necesarias para a mellora da aprendizaxe de linguas novas e permite ter en conta os distintos niveis de coñecementos lingüísticos do alumnado, así como os seus diferentes repertorios léxicos individuais. Así mesmo, favorece unha aprendizaxe interconectada das linguas, recoñecendo o carácter do latín como lingua de orixe de diferentes linguas modernas co obxectivo de apreciar a variedade de perfís lingüísticos, e contribuíndo á identificación, valoración e respecto da diversidade lingüística, dialectal e cultural para construír unha cultura compartida.

- O estudo da evolución da lingua latina, partindo tanto desde formas de latín culto como de latín vulgar, axuda a mellorar a comprensión lectora e a expresión oral e escrita, así como a consolidar e a ampliar o repertorio léxico do alumnado nas linguas que o conforman, romances e non romances, ofrecendo a posibilidade de identificar e definir o significado etimolóxico dun termo, e de inferir significados de termos novos ou especializados.

OBX3. Ler, interpretar e comentar textos latinos de diferentes xéneros e épocas, asumindo o proceso creativo como complexo e inseparable do contexto histórico, social e político e das súas influencias artísticas, para identificar a súa xenealoxía e a súa achega á literatura europea.

- A lectura, a interpretación e o comentario de textos latinos pertencentes a diferentes xéneros e épocas constitúe un dos piares da materia de Latín na etapa de bacharelato e é imprescindible para que o alumnado tome conciencia da importancia do uso das fontes primarias na obtención de información. A comprensión e interpretación destes textos necesita dun contexto histórico, cívico, político, social, lingüístico e cultural que debe ser produto da aprendizaxe. O traballo con textos orixinais en edición bilingüe ou adaptados, completos ou a través de fragmentos seleccionados, permite prestar atención a conceptos e termos básicos en latín que implican un coñecemento léxico e cultural, co fin de contribuír a unha lectura crítica e de identificar os factores que determinan o seu valor como clásicos para a civilización occidental. Ademais, ese traballo favorece a integración de contidos de carácter lingüístico e non lingüístico, ofrecendo a posibilidade de comparar diferentes adaptacións, traducións e distintos enfoques interpretativos, discutindo as súas respectivas fortalezas e debilidades.
- A lectura de textos latinos supón xeralmente acceder a textos que non están relacionados coa experiencia do alumnado, de aí que sexa necesaria a adquisición de ferramentas de interpretación que favorezan a autonomía progresiva con relación á propia lectura e á emisión de xuízos críticos de valor. A interpretación de textos latinos implica a comprensión e o recoñecemento do seu carácter fundacional da civilización occidental, asumindo a aproximación aos textos como un proceso dinámico que ten en conta desde o coñecemento sobre o contexto e o tema ata o desenvolvemento de estratexias de análise, reflexión e creación para lle dar sentido á propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética. O coñecemento das creacións literarias e artísticas e dos feitos históricos e lendarios da Antigüidade clásica, así como a creación de textos con intencionalidade estética tomando estes como fonte de inspiración, a través de distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas, audiovisuais ou dixitais, contribúe a facer máis intelixibles as obras, identificando e valorando a súa perduración no noso patrimonio cultural e os seus procesos de adaptación ás diferentes culturas e movementos literarios, culturais e artísticos que tomaron as súas referencias de modelos antigos. A mediación docente no establecemento da xenealoxía dos textos a través dun enfoque intertextual permite constatar a presenza de universais formais e temáticos ao longo das épocas, á vez que favorece a creación autónoma de itinerarios lectores que aumenten progresivamente a súa complexidade, calidade e diversidade ao longo da vida.

OBX4. Analizar as características da civilización latina no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico, adquirindo coñecementos sobre o mundo romano e comparando criticamente o presente e o pasado, para valorar as achegas do mundo clásico latino á nosa contorna como base dunha cidadanía democrática e comprometida.

- A análise das características da civilización latina e a súa achega á identidade europea supón recibir información expresada a través de fontes latinas e contrastala, activando as estratexias adecuadas para poder reflexionar sobre o legado desas características e a súa presenza na nosa sociedade. Este obxectivo vértase ao redor de tres ámbitos: o persoal, que inclúe aspectos tales como os vínculos familiares e as características das diferentes etapas da vida das persoas no mundo antigo ou o respecto aos maiores; o relixioso, que comprende, entre outros, o concepto antigo do sagrado e a relación do individuo coas divindades e os ritos; e o sociopolítico, que atende á relación do individuo coa cidade, ás súas institucións, ás formas de goberno e ás clases sociais.
- A análise crítica da relación entre pasado e presente require da investigación e da procura e selección final de información guiada, en grupo ou de maneira individual, en fontes tanto analóxicas como dixitais, con ferramentas de índole variada, co obxectivo de reflexionar, desde unha perspectiva humanista, tanto sobre as constantes como sobre as variables culturais ao longo do tempo. Os procesos de análise crítica requiren contextos de reflexión e comunicación dialóxicos, respectuosos coa herdanza da Antigüidade clásica e coas diferenzas culturais que teñen a súa orixe nela e orientados á consolidación dunha cidadanía democrática e comprometida co mundo que a rodea, polo que supón unha excelente oportunidade para poñer en marcha técnicas e estratexias de debate e de exposición oral na aula.

OBX5. Valorar criticamente o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización latina, interesándose pola súa sustentabilidade e recoñecéndoo como produto da creación humana e como testemuño da historia, para explicar o legado material e inmaterial latino como transmisor de coñecemento e fonte de inspiración de creacións modernas e contemporáneas.

- O patrimonio cultural, tal e como sinala a UNESCO, é á vez un produto e un proceso que fornece as sociedades dun caudal de recursos que se herdán do pasado, se crean no presente e se transmiten ás xeracións futuras. É, ademais, como sucede coa mitoloxía clásica, fonte de inspiración para a creatividade e a innovación, e xera produtos culturais contemporáneos e futuros, polo que coñecelo e identificalo favorece a súa comprensión e a da súa evolución e a súa relación ao longo do tempo.
- O legado da civilización latina, tanto material como inmaterial (restos arqueolóxicos, transmisión textual, organización e planificación de cidades, mitos e lendas, usos sociais, rituais etc.), constitúe unha herdanza excepcional cuxa sostiabilidade implica atopar o xusto equilibrio entre sacar proveito do patrimonio cultural no presente e preservar a súa riqueza para as xeracións futuras. Neste sentido, a preservación do patrimonio cultural latino require o compromiso dunha cidadanía interesada en conservar o seu valor como memoria colectiva do pasado e en revisar e actualizar as súas funcións sociais e culturais, para ser quen de relacionalos cos problemas actuais e manter o seu sentido, o seu significado e o seu funcionamento no futuro. A investigación sobre a persistencia da herdanza do mundo romano, así como dos procesos de preservación, conservación e restauración, implica o uso de recursos, tanto analóxicos como dixitais, para acceder a espazos de documentación como bibliotecas, museos ou escavacións.

26.3 Criterios de avaliación e contidos

1º curso

Materia de Latín I 1º curso
Bloque 1. Comprensión e interpretación dos textos

Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.1. Realizar traducións directas e/ou inversas de textos ou fragmentos adaptados ou orixinais, de dificultade adecuada e progresiva, con corrección ortográfica e expresiva, identificando e analizando, cando se considere necesario, unidades lingüísticas regulares da lingua e apreciando variantes e coincidencias con outras linguas coñecidas. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.2. Seleccionar de maneira progresivamente autónoma o significado apropiado de palabras polisémicas e xustificar a decisión, tendo en conta a información cotextual ou contextual e utilizando ferramentas diversas de apoio ao proceso de tradución en distintos soportes cando se considere necesario. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.3. Revisar e emendar de maneira progresivamente autónoma as propias traducións e as das compañeiras e compañeiros, realizando propostas de mellora e argumentando os cambios con terminoloxía especializada a partir da reflexión lingüística. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.4. Realizar a lectura directa de textos latinos sinxelos identificando as unidades lingüísticas básicas da lingua latina, comparándoas coas das linguas do repertorio lingüístico propio e asimilando os aspectos morfolóxicos, sintácticos e léxicos elementais do latín. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.5. Rexistrar os progresos e dificultades de aprendizaxe da lingua latina, seleccionando as estratexias máis adecuadas e eficaces para superar esas dificultades e consolidar a súa aprendizaxe, realizando actividades de planificación da propia aprendizaxe, autoavaliación e coavaliación, como as propostas no Portfolio Europeo das Linguas (PEL) ou nun diario de aprendizaxe, facéndoos explícitos e compartíndoos. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.6. Extraer, analizar e reflectir oralmente e/ou por escrito, preferentemente en latín, ou ben na lingua de uso do alumnado, as ideas principais de textos de certa lonxitude, orais e/ou escritos, e adaptados ao nivel de lingua e temas coñecidos polo alumnado, expresados de forma clara e, no caso dos textos orais, preferentemente na pronuncia clásica. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.7. Planificar e participar, cando se considere necesario, en diálogos breves e sinxelos sobre temas cotiáns, próximos á súa experiencia, apoiándose en recursos tales como a repetición, o ritmo pausado ou a linguaxe non verbal, e mostrando empatía e respecto pola cortesía lingüística e as opinións das persoas interlocutoras. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.8 .Redactar en latín, a partir de criterios dados, textos básicos de estrutura clara, evitando erros que impidan a comprensión. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.9. Explicar cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos de complexidade crecente que se produciron tanto desde o latín culto como desde o latín vulgar ata as linguas de ensino, servíndose cando sexa posible da comparación con outras linguas do repertorio propio. 	OBX2
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Unidades lingüísticas da lingua latina. <ul style="list-style-type: none"> – O abecedario. A acentuación e as distintas pronuncias da lingua latina: clásica, eclesiástica e nacionais. – Clases de palabras. 	

- Concepto de lingua flexiva: flexión nominal e pronominal (sistema casual e declinacións), flexión verbal (sistema de conxugacións).
- Sintaxe oracional: funcións básicas e sintaxe elemental dos casos.
- Estruturas oracionais. A concordancia e a orde de palabras en oracións simples e oracións compostas. Comparativa coa orde natural das palabras nas oracións das linguas de repertorio do alumnado para unha mellor comprensión.
- Formas nominais do verbo.
- A tradución: técnicas, procesos e ferramentas.
 - A análise morfosintáctica como ferramenta complementaria de tradución.
 - Estratexias de tradución: formulación de expectativas a partir, entre outros, de contorno textual e do propio texto, paráfrases simplificadas en lingua latina, contexto, coñecemento do tema, descrición da estrutura e xénero, peculiaridades lingüísticas dos textos traducidos, erros frecuentes de tradución e técnicas para os evitar.
 - Ferramentas de tradución, cando se considere necesario.
 - Lectura comparada de diferentes traducións e comentario de textos bilingües a partir de terminoloxía metalingüística.
 - Recursos estilísticos frecuentes e a súa relación co contido do texto.
 - Estratexias básicas de retroversión de textos breves. Concepto e uso de expresións idiomáticas.
 - A tradución como instrumento que pode favorecer o razoamento lóxico, a resolución de problemas e a capacidade de análise e síntese, dentro dos límites e inconsistencias propias da tradución.
 - Aceptación do erro como parte do proceso de aprendizaxe e actitude positiva de superación.
 - Estratexias e ferramentas, analóxicas e dixitais, individuais e cooperativas, para a autoavaliación, a coavaliación e a autorreparación.
- Destrezas comunicativas do uso da lingua latina.
 - Estratexias para a planificación, execución e reparación da comprensión, a produción e a coprodución de textos orais, escritos e/ou multimodais.
 - Funcións comunicativas adecuadas ao ámbito e ao contexto: describir acontecementos simples; dar instrucións básicas; narrar, reformular e/ou resumir acontecementos pasados, presentes e/ou futuros; expresar emocións básicas e opinións.
 - Léxico común de interese e/ou uso cotián para o alumnado: espazo, tempo e/ou vida diaria. Estratexias de enriquecemento léxico (derivación, polisemia, sinonimia...).
 - Estratexias básicas conversacionais para iniciar, manter e rematar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións etc.
 - Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con falantes ou estudantes de latín en latín, cando fose posible.

Bloque 2. Latín e plurilingüismo	
Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.1. Deducir o significado etimolóxico dun termo de uso común e inferir o significado de termos de nova aparición ou procedentes de léxico especializado aplicando, de maneira guiada, estratexias de 	OBX2

recoñecemento de formantes latinos atendendo aos cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar.	
<ul style="list-style-type: none"> CA2.2. Explicar cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos de complexidade crecente que se produciron tanto desde o latín culto como desde o latín vulgar ata as linguas de ensino, servíndose cando sexa posible da comparación con outras linguas do seu repertorio propio. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> CA2.3. Explicar, de maneira guiada, a relación do latín coas linguas modernas, analizando os elementos lingüísticos comúns de orixe latina e utilizando de forma guiada estratexias e coñecementos das linguas e linguaxes que conforman o repertorio do alumnado. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> CA2.4. Identificar prexuízos e estereotipos lingüísticos adoptando unha actitude de respecto e valoración da diversidade como riqueza cultural, lingüística e dialectal, a partir de criterios dados. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> CA2.5. Crear textos individuais ou colectivos con intención literaria e conciencia de estilo, en distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas e audiovisuais, a partir da lectura de obras ou fragmentos significativos nos que se partise da civilización e cultura latina como fonte de inspiración. 	OBX3

Contidos

- Sistemas de escritura ao longo da historia.
- Evolución do latín: as linguas indoeuropeas, etapas da lingua latina, latín vulgar e latín culto, lingua falada e lingua escrita.
- Influencia do latín na evolución das linguas de ensino e do resto de linguas que conforman o repertorio lingüístico individual do alumnado.
- O latín como lingua de cultura e prestixio; causas e consecuencias. Analogía con contextos modernos.
- Regras fonéticas básicas na evolución do latín ás linguas de ensino.
- Léxico:
 - Lexemas, prefixos e sufixos de orixe latina presentes no léxico de uso común e no específico das ciencias e a técnica.
 - Significado e definición de palabras de uso común nas linguas de ensino a partir dos seus étimos de orixe latina.
 - Expresións latinas integradas nas linguas modernas e o seu emprego en diferentes tipos de textos.
- Interese por coñecer o significado etimolóxico das palabras e a importancia do uso adecuado do vocabulario como instrumento básico na comunicación.
- O latín como instrumento que permite un mellor coñecemento das linguas de estudo e un máis fácil achegamento a outras linguas modernas, romances e non romances.
- Respecto por todas as linguas e aceptación das diferenzas culturais das xentes que as falan.
- Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con falantes ou estudantes de latín no ámbito transnacional.
- Expresións e léxico específico básico para reflexionar e compartir a reflexión sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe).

Bloque 3. A antiga Roma

Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.1. Explicar, a partir de criterios dados, os procesos históricos e políticos, as institucións, os modos de vida e os costumes da sociedade romana, comparándoos cos das sociedades actuais, valorando as adaptacións e os cambios experimentados á luz da evolución das sociedades e os dereitos humanos, e favorecendo o desenvolvemento dunha cultura compartida e unha cidadanía comprometida coa memoria colectiva e os valores democráticos. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.2. Debater sobre a importancia, evolución, asimilación ou cuestionamento de diferentes aspectos do legado romano na nosa sociedade, utilizando estratexias retóricas e oratorias de maneira guiada, mediando entre posturas cando sexa necesario, seleccionando e contrastando información e experiencias veraces e mostrando interese, respecto e empatía por outras opinións e argumentacións. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.3. Investigar, de maneira guiada, o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización latina, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de construción, preservación, conservación e restauración e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sustentabilidade. 	OBX5
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Xeografía do proceso de expansión de Roma desde o seu nacemento ata a desaparición do Imperio romano. ▪ Xeografía do proceso de expansión de Roma na Península Ibérica. A Hispania tardorromana; suevos e visigodos. ▪ Topografía da antiga Roma, nome e función dos sitios centrais da cidade. ▪ Historia da antiga Roma: <ul style="list-style-type: none"> – Etapas da historia de Roma (monarquía, república, imperio). – Fitos da historia do mundo romano entre os séculos VIII a. de C. e V d. de C. – Lendas e principais episodios da historia de Roma. – Personalidades históricas relevantes da historia de Roma, a súa biografía en contexto e a súa importancia para Europa. ▪ Historia e organización política e social de Roma como parte esencial da historia e cultura da sociedade actual. ▪ Institucións, crenzas e formas de vida da civilización latina desde a perspectiva sociocultural actual: escravitude e exclusión da muller. ▪ Influencias da cultura grega na civilización latina. ▪ A chegada de Roma á cultura e ao pensamento da sociedade occidental. ▪ Relación de Roma con culturas estranxeiras (Grecia, o cristianismo...). Roma como exemplo de potencia imperialista: desmitificación da dominación romana. ▪ O mar Mediterráneo como encrucillada de culturas onte e hoxe. Da Europa mediterránea á Europa continental. 	
Bloque 4. Legado e patrimonio	
Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.1. Explicar, a partir de criterios dados, os procesos históricos e políticos, as institucións, os modos de vida e os costumes da sociedade romana, comparándoos cos das sociedades actuais, valorando as 	OBX4

adaptacións e os cambios experimentados e favorecendo o desenvolvemento dunha cultura compartida.	
<ul style="list-style-type: none"> CA4.2. Debater sobre a importancia, evolución, asimilación ou cuestionamento de diferentes aspectos do legado romano na nosa sociedade, mediando entre posturas, seleccionando e contrastando información. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> CA4.3. Investigar de maneira progresivamente autónoma aspectos do legado da civilización latina no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> CA4.4. Identificar e explicar o legado material e inmaterial da civilización latina como fonte de inspiración, analizando producións culturais e artísticas posteriores a partir de criterios dados. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.5. Investigar, de maneira guiada, o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización latina, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de construción, preservación, conservación e restauración e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sostibilidade. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.6. Explorar as pegadas da romanización e o legado romano na contorna do alumnado, a partir de criterios dados, aplicando os coñecementos adquiridos e reflexionando sobre as implicacións dos seus distintos usos, dando exemplos da persistencia da Antigüidade clásica na súa vida cotiá presentando os seus resultados a través de diferentes soportes. 	OBX5

Contidos

- Conceptos de legado, herdanza e patrimonio.
- A mitoloxía clásica en manifestacións literarias e artísticas. A presenza da mitoloxía clásica na publicidade, o deporte e outras manifestacións populares actuais.
- A romanización de Hispania e as pegadas da súa persistencia. A romanización de Gallaecia no contexto da Hispania romana; semellanzas e diferenzas.
- Obras públicas e urbanismo: construción, conservación, preservación e restauración. A súa pegada na Galicia moderna.
- As institucións políticas romanas e a súa influencia e persistencia no sistema político actual.
- A educación na antiga Roma: etapas educativas.
- Principais obras artísticas da Antigüidade romana.
- Principais sitios arqueolóxicos, museos ou festivais relacionados coa Antigüidade clásica.

2º curso

Materia de Latín II

2º curso

Bloque 1. Comprensión e interpretación dos textos

Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.1. Realizar traducións directas e/ou inversas de textos ou fragmentos adaptados ou orixinais, de dificultade adecuada e progresiva, con corrección ortográfica e expresiva, identificando e analizando, cando se considere necesario, unidades lingüísticas regulares da lingua e apreciando variantes e coincidencias con outras linguas coñecidas. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.2. Seleccionar o significado apropiado de palabras polisémicas e xustificar a decisión, tendo en conta a información cotextual ou contextual e utilizando ferramentas diversas de apoio ao proceso de tradución en distintos soportes cando se considere necesario. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.3. Revisar e emendar as propias traducións e as das compañeiras e compañeiros, realizando propostas de mellora e argumentando os cambios con terminoloxía especializada a partir da reflexión lingüística. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.4. Realizar a lectura directa de textos latinos de dificultade adecuada identificando as unidades lingüísticas máis frecuentes da lingua latina, comparándoas coas das linguas do repertorio lingüístico propio e asimilando os aspectos morfolóxicos, sintácticos e léxicos elementais do latín. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.5. Rexistrar os progresos e dificultades de aprendizaxe da lingua latina, seleccionando as estratexias máis adecuadas e eficaces para superar esas dificultades e consolidar a súa aprendizaxe, realizando actividades de planificación da propia aprendizaxe, autoavaliación e coavaliación. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.6. Extraer, analizar e reflectir oralmente ou, preferentemente, por escrito e, de poder ser, en latín, mediante paráfrases simples, as ideas principais dos textos obxecto de traballo. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.7. Planificar e participar, cando se considere necesario, en diálogos breves e sinxelos sobre os contidos dos textos obxecto de traballo, coa finalidade de facilitar a súa comprensión integral. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.8. Explicar cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos de complexidade crecente que se produciron tanto desde o latín culto como desde o latín vulgar ata a lingua de ensino, servíndose cando sexa posible da comparación con outras linguas do repertorio propio. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.9. Analizar, interpretar e comentar textos e fragmentos literarios de diversa índole de crecente complexidade, aplicando estratexias de análise e reflexión que impliquen mobilizar a propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética e o hábito lector. 	OBX3
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1. Unidades lingüísticas da lingua latina. <ul style="list-style-type: none"> – Concepto de lingua flexiva: flexión nominal e pronominal (sistema casual e declinacións), flexión verbal (sistema de conxugacións). – Sintaxe oracional: funcións e sintaxe dos casos. – Estructuras oracionais. A concordancia e a orde de palabras en oracións simples e oracións compostas. – Formas nominais do verbo. ▪ 2. A tradución: técnicas, procesos e ferramentas. 	

- A análise morfosintáctica como ferramenta complementaria de tradución.
- Estratexias de tradución: formulación de expectativas a partir, entre outros, de contorno textual e do propio texto, paráfrases simplificadas en lingua latina, contexto, coñecemento do tema, descrición da estrutura e xénero, peculiaridades lingüísticas dos textos traducidos, erros frecuentes de tradución e técnicas para os evitar.
- Erros frecuentes de tradución e técnicas para evitalos.
- Ferramentas de tradución, cando se considere necesario.
- Lectura comparada de diferentes traducións e comentario de textos bilingües a partir de terminoloxía metalingüística.
- Recursos estilísticos frecuentes e a súa relación co contido do texto.
- Estratexias de retroversión de textos breves. Afondamento no uso de expresións idiomáticas.
- A tradución como instrumento que pode favorecer o razoamento lóxico, a resolución de problemas e a capacidade de análise e síntese, dentro dos límites e inconsistencias propias da tradución.
- Aceptación do erro como parte do proceso de aprendizaxe e actitude positiva de superación.
- Estratexias e ferramentas, analóxicas e dixitais, individuais e cooperativas, para a autoavaliación, a coavaliación e a autorreparación.
- 3. Destrezas comunicativas do uso da lingua latina.
 - Estratexias para a planificación e produción de textos orais ou, preferentemente, escritos.
 - Funcións comunicativas adecuadas aos textos obxecto de traballo: reformular e/ou resumir textos escritos.
 - Léxico común nos textos e autores obxecto de traballo, así como fraseoloxía básica para a expresión oral en latín de preguntas básicas sobre o contido do texto e/ou a gramática.
 - Estratexias básicas conversacionais para iniciar, manter e rematar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións etc.

Bloque 2. Latín e plurilingüismo

Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.1. Deducir o significado etimolóxico dun termo de uso común e inferir o significado de termos de nova aparición ou procedentes de léxico especializado aplicando estratexias de recoñecemento de formantes latinos atendendo aos cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.2. Explicar cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos de complexidade crecente que se produciron tanto desde o latín culto como desde o latín vulgar ata as linguas de ensino, servíndose cando sexa posible da comparación con outras linguas do seu repertorio propio. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.3. Explicar a relación do latín coas linguas modernas, analizando os elementos lingüísticos comúns de orixe latina e utilizando estratexias e coñecementos das linguas e linguaxes que conforman o repertorio do alumnado. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.4. Analizar criticamente prexuízos e estereotipos lingüísticos adoptando unha actitude de respecto e valoración da diversidade como riqueza cultural, lingüística e dialectal, a partir de criterios dados. 	OBX2

<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.5. Crear textos individuais ou colectivos con intención literaria e conciencia de estilo, en distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas e audiovisuais, a partir da lectura de obras ou fragmentos significativos nos que se partise da civilización e cultura latina como fonte de inspiración. 	<p>OBX3</p>
<p>Contidos</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Influencia do latín na evolución das linguas de ensino e do resto de linguas que conforman o repertorio lingüístico individual do alumnado. ▪ Regras fonéticas na evolución do latín ás linguas de ensino. ▪ Léxico: <ul style="list-style-type: none"> – Lexemas, sufixos e prefixos de orixe latina presentes no léxico de uso común e no específico das ciencias e a técnica. – Significado e definición de palabras de uso común nas linguas de ensino a partir dos seus étimos de orixe latina. – Expresións latinas integradas nas linguas modernas e o seu emprego en diferentes tipos de textos. ▪ O significado etimolóxico das palabras e a importancia do uso adecuado do vocabulario como instrumento básico na comunicación. ▪ O latín como instrumento que permite un mellor coñecemento das linguas de estudo e un máis fácil achegamento a outras linguas modernas, romances e non romances. ▪ Respecto por todas as linguas e aceptación das diferenzas culturais das xentes que as falan. ▪ Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con falantes ou estudantes de latín no ámbito transnacional. ▪ Expresións e léxico específico básico para reflexionar e compartir a reflexión sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe). 	
<p>Bloque 3. A literatura latina nos seus textos</p>	
<p>Criterios de avaliación</p>	<p>Obxectivos</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.1. Interpretar e comentar textos e fragmentos literarios de diversa índole de crecente complexidade, aplicando estratexias de análise e reflexión que impliquen espertar o espírito crítico, mobilizar a propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética e o hábito lector. 	<p>OBX3</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.2. Analizar e explicar os xéneros, temas, tópicos e valores éticos ou estéticos de obras ou fragmentos literarios latinos comparándoos con obras ou fragmentos literarios posteriores, desde un enfoque intertextual. 	<p>OBX3</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.3. Identificar e definir palabras latinas que designan conceptos fundamentais para o estudo e comprensión da civilización latina e cuxa aprendizaxe combina coñecementos léxicos e culturais, en textos de diferentes formatos. 	<p>OBX3</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.4. Investigar aspectos do legado da civilización latina no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual. 	<p>OBX4</p>

Contidos

- A lingua latina como principal vía de transmisión do mundo clásico.
- Etapas e vías de transmisión da literatura latina. A transmisión textual latina como patrimonio cultural e fonte de coñecemento a través de diferentes culturas e épocas. Soportes e materiais de escritura: tipos e preservación. O comercio librario no mundo antigo. A lectura en voz alta.
- Principais xéneros da literatura latina: orixe, tipoloxía, cronoloxía, temas, motivos, tradicións, características e principais autores.
- Técnicas para o comentario e análise lingüística e literaria dos textos literarios latinos.
- Recepción da literatura latina: influencia na produción cultural europea, nocións básicas de intertextualidade, *imitatio*, *aemulatio*, *interpretatio*, *allusio*.
- Anaxías e diferenzas entre os xéneros literarios latinos e os da literatura actual.
- Introducción á crítica literaria.
- A literatura como fonte de pracer e de coñecemento do mundo.
- Respecto da propiedade intelectual e dereitos de autor sobre as fontes consultadas e contidos utilizados: ferramentas para o tratamento de datos bibliográficos e recursos para evitar o plaxio.

Bloque 4. Legado e patrimonio

Craterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.1. Investigar aspectos do legado da civilización latina no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.2. Identificar e explicar o legado material e inmaterial da civilización latina como fonte de inspiración, analizando producións culturais e artísticas posteriores. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.3. Investigar o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización latina, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de construción, preservación, conservación e restauración e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sostibilidade. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.4. Explorar as pegadas da romanización e o legado romano na contorna do alumnado aplicando os coñecementos adquiridos e reflexionando sobre as implicacións dos seus distintos usos, dando exemplos da persistencia da Antigüidade clásica na súa vida cotiá e presentando os seus resultados a través de diferentes soportes. 	OBX5

Contidos

- A mitoloxía clásica en manifestacións literarias e artísticas.
- O dereito romano e a súa importancia no sistema xurídico actual.
- A importancia do discurso público para a vida política e social. A oratoria e as novas tecnoloxías.
- Técnicas de debate e de exposición oral.

26.4 Orientacións pedagóxicas

A intervención educativa na materia de Latín desenvolverá o seu currículo e tratará de asentar de xeito gradual e progresivo nos distintos niveis da etapa as aprendizaxes que lle faciliten ao alumnado o logro dos obxectivos da materia e, en combinación co resto de materias, unha adecuada adquisición das competencias clave e o logro dos obxectivos da etapa.

Neste sentido, no deseño das actividades, o profesorado terá que considerar a relación existente entre os obxectivos da materia e as competencias clave a través dos descritores operativos e as liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe, que se presentan nos apartados seguintes, e seleccionar aqueles criterios de avaliación do currículo que se axusten á finalidade buscada, así como empregos para verificar as aprendizaxes do alumnado e o seu nivel de desempeño.

Relación entre os obxectivos da materia de Latín e as competencias clave a través dos descritores operativos establecidos no anexo I

Obxectivos da materia	Competencias clave							
	CCL	CP	STEM	CD	CPSAA	CC	CE	CCEC
OBX1	1-2	2	1-2					
OBX2		2-3	1		5			
OBX3	4							1-2
OBX4	3	3		1	3.1	1		
OBX5	3			2		1-4	1	1-2

Liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe

- O ensino da lingua, a cultura e a civilización latinas ofrece oportunidades significativas de traballo interdisciplinario que permiten combinar contidos e activar obxectivos de diferentes materias, contribuíndo desta maneira a que o alumnado perciba a importancia de coñecer o legado clásico para enriquecer o seu xuízo crítico e estético, a súa percepción de si mesmo e do mundo que o rodea. Neste sentido e de maneira destacada a frecuente coincidencia do estudo do latín co da lingua, a cultura e a civilización gregas favorece un tratamento coordinado de ambas as dúas materias, especialmente en primeiro de bacharelato.
- En consonancia co carácter competencial deste currículo, propónse crear tarefas interdisciplinares, contextualizadas, significativas e relevantes, e desenvolver situacións de aprendizaxe desde un tratamento integrado das linguas onde se considere o alumnado como axente social progresivamente autónomo, e responsable do seu propio proceso de aprendizaxe, tendo en conta os

seus repertorios de linguas e intereses, así como as súas circunstancias específicas, o que permite combinar distintas metodoloxías.

- A coordinación cos departamentos de linguas para acordar unha nomenclatura gramatical común e evitar a confusión do alumnado ante a diversidade terminolóxica, así como a posta en común de aspectos gramaticais e a temporización e secuenciación dos contidos. Recoméndase, así pois, a actualización dos documentos do centro correspondentes.
- A coordinación con outros departamentos para o establecemento de lecturas obrigatorias e/ou voluntarias de carácter transversal.
- A introdución de actividades, preferentemente no primeiro curso, en coordinación con outros departamentos (especialmente de linguas e historia, mais non exclusivamente) onde se dea a oportunidade ao establecemento de relacións entre aspectos comúns destas materias.
- A experimentación con novas metodoloxías como o traballo por proxectos, a clase invertida (*flipped classroom*), a aprendizaxe colaborativa etc., que permitan maximizar o tempo útil de traballo práctico na aula, optimizar resultados e facer o proceso de ensinanza máis inclusivo e variado, adaptándose ás especiais características desta etapa educativa, na que a preparación para a superación das probas de acceso á universidade é un obxectivo básico.
- O tratamento transversal, a través de textos en latín orixinais, adaptados e/ou creados *ex professo*, dos contidos de historia, sociedade e legado.
- A potenciación do uso das TIC, favorecendo a realización de vídeos, gravacións de son, presentacións en formato dixital, uso de aplicacións que favorezan a aprendizaxe, creación e difusión de contidos etc.
- A incorporación de métodos activos que implican as seguintes recomendacións: introdución da expresión oral en latín adecuada ao contexto da práctica diaria na aula; elección, adaptación e/ou creación dun corpus de textos que permitan a aprendizaxe, preferentemente por uso, da gramática latina en xeral (introducindo progresivamente terminoloxía gramatical e sintáctica), e do vocabulario e expresións máis habituais dos textos obxecto de estudo, en particular; introdución de exercicios nos que se traballen a lectura e comprensión de textos latinos a través de preguntas en latín; introdución de exercicios escritos e orais nos que o alumnado, a partir dos textos obxecto de estudo, teña que expresar as mesmas ideas en latín con vocabulario e/ou expresións equivalentes aplicando o seu coñecemento da lingua latina; introdución de exercicios de tradución e/ou paráfrase de latín á lingua de uso do alumado, nos que se demostre a correcta comprensión do texto e a capacidade para expresar na lingua propia as expresións idiomáticas presentes nos textos latinos. No segundo curso estes exercicios terán por obxecto preferentemente os textos dos autores escollidos para a proba de acceso á universidade; introdución de exercicios de representación, preferentemente no primeiro curso, en posible coordinación cos

outros departamentos de linguas, nos que o alumnado compoña e interprete pequenas escenas en latín relacionadas coa vida cotiá, para reforzar a percepción de que as linguas clásicas tamén poden desenvolver unha función comunicativa real; uso correcto e guiado do dicionario e o seu apéndice gramatical e/ou outras ferramentas dixitais como posible apoio para a resolución de dúbidas gramaticais e léxicas.

Borrador